

کد سند: PEBRO143/A

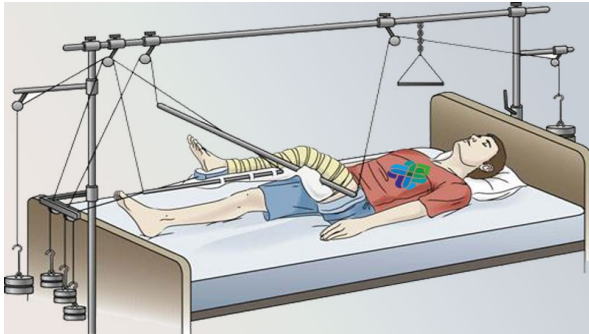
تاریخ تدوین: ۱۴۰۳/۱۲/۰۱

تاریخ بازنگری بعدی: ۱۴۰۵/۱۲/۰۱

تاریخ ابلاغ آخرین بازنگری: ۱۴۰۳/۱۲/۱۰

آموزش به بیمار

تراکشن (کشش) استخوانی

کلینیک پرستاری آموزش سلامت همه روزه به جز تعطیلات
پاسخگوی سوالات شما در رابطه با (دیابت، فشارخون، دیالیز،
مراقبت های پس از جراحی) می باشد:
(داخلی ۲۰۲۷) ۰۵۱۳۸۰۴۲۰۰۰

من را اسکن کنید
واحد آموزش به بیمار
بیمارستان ولایت

برای جلوگیری از عفونت مسیر پین ها به روش زیر مراقبت کنید:

به روش تمیز کار کنید و قبل از شروع به کار دست های خود را کاملاً با آب و صابون بشویید.
گیره های اطراف پین را دستکاری نکنید.
محل ورودی پین ها به پوست را با گاز استریل و اسپری الکل ضد عفونی کنید.

در صورت دستور پزشک از پماد آنتی باکتریال استفاده کنید و حتماً دور پین را با یک لایه گاز استریل بپوشانید.
پوست اطراف پین را از نظر قرمزی، حساسیت، ترشح، تورم و وجود گرما چک کنید. البته وجود کمی ترشح بیرنگ یا زرد کم رنگ در اطراف پین طبیعی است.

با آرزوی سلامتی و بهبودی شما

آدرس سایت بیمارستان ولایت:

<https://velayat.mums.ac.ir/>

منبع:

<http://www.nlm.nih.gov/medlineplus>

بیوست و بی اشتهاهی

بی حرکتی سبب کاهش حرکات لوله گوارشی و متعاقباً بیوست و بی اشتهاهی می گردد. یک رژیم غذایی با فیبر زیاد و مایعات کافی ممکن است تحرک لوله گوارشی را تحریک کند. در صورت بروز بیوست می توان با نظر پزشک از نرم کننده های مدفوع، ملین ها، شیاف ها و تنقیه استفاده کرد.

عفونت ادراری

تخلیه ناقص مثانه در اثر وضعیت بیمار در تخت (خوابیده به پشت) و ممانعت بیمار از مصرف مایعات به دلیل ناراحتی از استفاده از لگن، فرد را مستعد عفونت ادراری می کند. بیمار تشویق شود که مایعات فراوان بنوشد و هر ۳ ساعت یک بار ادرار کند. در صورت استفاده از سوند ادراری، رعایت نکات استریل در حین سونداز مهم است

رکود خون وریدی و لخته در وریدهای عمقی

بیمار از نظر علائم بروز لخته در وریدهای عمقی که شامل حساسیت ساق پا، گرما، تورم یا قرمزی است، بررسی شود.
نبض های پشت پا، زانو و ... چک شود.

از جوراب های الاستیک و وسایل تجویز شده (بانداز کشی) برای بازگشت خون استفاده شود. بیمار به منظور پیشگیری از کم آبی و تغلیظ خون که هر دو موجب رکود خون می شوند، به مصرف مایعات تشویق گردد. ممکن است جهت پیشگیری از ایجاد لخته از داروهای ضد انعقاد (با نظر پزشک) استفاده شود.

در این پمفلت سعی شده است آموزش های لازم در رابطه با تراکشن (کشش) استخوانی به شما داده شود، امید که با رعایت این نکات سلامتی خود را حفظ کرده و بهبود بخشید.

تراکشن استخوانی چیست؟

تراکشن استخوانی (Bone traction) یک روش درمانی است که برای برخی مشکلات استخوانی، مانند شکستگی های پیچیده و مشکلات مربوط به مفاصل و ستون فقرات، استفاده می شود. در این روش، با استفاده از وزن بدن یا دستگاه های مخصوص، فشار و کشش بر روی استخوان اعمال می شود تا بهبود و ترمیم استخوان را تسهیل کند.

تراکشن به معنای کشیدن یا کشش دادن به چیزی است. در زمینه پزشکی، تراکشن به روشی اشاره دارد که در آن نیروی کشش به بخشی از بدن اعمال می شود تا فشار روی استخوان ها، مفاصل، عضلات یا بافت های دیگر کاهش یابد

تراکشن استخوانی به عنوان یک روش جراحی نیز ممکن است مورد استفاده قرار گیرد. در این حالت، با استفاده از ابزارهای جراحی، استخوان را کشش می دهند و یا به قطعه هایی از استخوان با وزنه فشار و کشش می آورند تا ترمیم و تعدیل استخوان انجام شود. این روش معمولاً در مواردی مانند ترمیم شکستگی ها، کشیدگی های عضلانی و ضعف استخوانی استفاده می شود.

اثرات درمانی تراکشن استخوانی :

. ترمیم استخوان:

تراکشن استخوانی می تواند به ترمیم استخوان کمک کند. با اعمال فشار و کشش متناسب بر روی استخوان، تحریک رشد استخوانی و ترمیم بافت استخوانی ایجاد می شود

. ایجاد فضای میان استخوانی :

تراکشن استخوانی می تواند فضای میان استخوانی را ایجاد کند. این فضا می تواند به جریان خوبتر خون و عوامل ترمیمی در منطقه کمک کند و روند ترمیم را تسریع کند

. کاهش فشار بر روی مفاصل و تقویت عضلات:

با تراکشن استخوانی، فشار بر روی مفاصل کاهش می یابد و می تواند به تسکین درد و التهاب در این مناطق کمک کند . همچنین با ایجاد فشار و کشش متناسب، عضلات تحریک می شوند و تقویت می شوند.

مهم است بدانید که تراکشن استخوانی برای هر فرد و شرایط خاصی ممکن است تفاوت داشته باشد. برای استفاده از این روش، باید توسط یک پزشک متخصص مشاوره شود و برنامه درمانی مناسب و مؤثر برای شرایط شما تعیین شود.

پیشگیری از عوارض تراکشن استخوانی

زخم ها فشاری

نقاط تحت فشار و برجستگی های استخوانی از نظر قرمزی و شکنندگی پوست بررسی شوند.

بیماری که در وضعیت خوابیده به پشت قرار می گیرد بیش تر در معرض خطر زخم فشاری قرار دارد؛ لذا بایستی حداقل هر ۲ ساعت از پشت بیمار مراقبت به عمل آید.

برای به حداقل رساندن احتمال زخم پوستی، از تشک های مخصوص (فوم های متراکم، تشک های موج) استفاده شود.

تعویض ملحفه رختخواب و صاف کردن چین و چروک های آن بایستی به طور مرتب انجام شود.

